

31999L0031

16.7.1999.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 182/1

PADOMES DIREKTĪVA 1999/31/EK
(1999. gada 26. aprīlis)
par atkritumu poligoniem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 130.s panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 189. panta c) punktā noteikto procedūru ⁽³⁾,

- (1) tā kā Padomes 1990. gada 7. maija rezolūcija ⁽⁴⁾ par politiku atkritumu jomā pozitīvi vērtē un atbalsta Kopienas stratēģijas dokumentu un aicina Komisiju priekšlikumu veidā izvirzīt kritērijus un standartus attiecībā uz atkritumu apglabāšanu poligonos;
- (2) tā kā Padomes 1996. gada 9. decembra rezolūcija par politiku atkritumu jomā paredz nākotnē visā Kopienā tikai drošu un kontrolējamu atkritumu aizvākšanu uz poligoniem;
- (3) tā kā atkritumu rašanās ierobežošana, pārstrāde un reģenerācija būtu jāveicina tāpat kā reģenerēto materiālu un enerģijas lietošana, lai aizsargātu dabas resursus un novērstu izšķērdīgu zemes lietošanu;
- (4) tā kā būtu jāturpina sadzīves atkritumu un nebīstamo atkritumu dedzināšanas, kompostēšanas, pārstrādes biogāzē, kā arī bagarēšanas atkritumu pārstrādes jautājumu izskatīšana;

- (5) tā kā pēc piesārņotāja maksāšanas principa, *inter alia*, jāņem vērā jebkurš poligona radīts kaitējums videi;
- (6) tā kā līdzīgi citiem atkritumu pārstrādes veidiem poligoni atbilstoši jāuzrauga un jāapsaimnieko, lai novērstu vai mazinātu iespējamu kaitīgu iedarbību uz vidi un risku cilvēku veselībai;
- (7) tā kā jāveic attiecīgi pasākumi, lai novērstu nekontrolētu atkritumu pamešanu, izgāšanu vai apglabāšanu; tā kā šajā nolūkā jābūt iespējām uzraudzīt poligonos, ciktāl tāda uzraudzība attiecas uz vielām, kas ir apglabātos atkritumos, tā kā šīm vielām būtu cik vien iespējams jāreaģē tikai paredzamā veidā;
- (8) tā kā attiecīgā gadījumā būtu jāsamazina uz poligonu aizvācamo atkritumu apjoms un bīstamība; tā kā būtu jāpaātrina atkritumu apstrāde un to reģenerācija jāuzlabo; tā kā tādēļ būtu jāveicina apstrādes procesi, lai nodrošinātu poligonu atbilstību šīs direktīvas mērķiem; tā kā apstrādes definīcijā ir iekļauta šķirošana;
- (9) tā kā dalībvalstīm būtu jāspēj piemērot tuvuma un pašpietiekamības princips atkritumu likvidēšanai Kopienas un valsts līmenī saskaņā ar Padomes Direktīvu 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽⁵⁾; tā kā šīs direktīvas mērķi jāīsteno un jāskaidro, veidojot atbilstīgu, kompleksu atkritumu apglabāšanas iekārtu tīklu uz augsta līmeņa vides aizsardzības pamata;
- (10) tā kā būtiskas atšķirības starp atkritumu apglabāšanas tehniskajiem standartiem un ar to saistītajām izmaksām, kuras ir zemākas, varētu veicināt atkritumu apglabāšanu objektos ar zemu vides aizsardzības standartu, tā radot iespējami

⁽¹⁾ OV C 156, 24.5.1997., 10. lpp.

⁽²⁾ OV C 355, 21.11.1997., 4. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1998. gada 19. februāra Atzinums (OV C 80, 16.3.1998., 196. lpp.), Padomes 1998. gada 4. jūnija Kopējā nostāja (OV C 333, 30.10.1998., 15. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1998. gada 3. februāra Lēmums (OV C 150, 28.5.1999., 78. lpp.).

⁽⁴⁾ OV C 122, 18.5.1990., 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 96/350/EK (OV L 135, 6.6.1996., 32. lpp.).

- bīstamus draudus videi sakarā ar atkritumu transportēšanu nevajadzīgi tālu un nepiemērotiem apglabāšanas paņēmieniem;
- (11) tā kā sakarā ar to Kopienas līmenī jānosaka poligonu tehniskie standarti, lai aizsargātu, saglabātu un uzlabotu vides kvalitāti Kopienā;
- (12) tā kā skaidri jānorāda prasības, kas attiecas uz poligoniem vietas izvēles, projekta un darbības uzlabošanas, apsaimniekošanas, kontroles, slēgšanas, profilakses un aizsardzības pasākumu ziņā, kuri jāveic, lai novērstu jebkādas draudus videi tuvākajā un ilgākā laikā, īpaši gruntsūdeņu sārņošanas, izskalojumam iesūcoties zemē;
- (13) tā kā, ņemot vērā iepriekš minēto, skaidri jānosaka izskatāmo poligonu kategorijas un dažādu klašu poligonos pieņemamo atkritumu veidi;
- (14) tā kā novietnēm, kas paredzētas atkritumu pagaidu glabāšanai, būtu jāatbilst attiecīgajām Direktīvas 75/442/EEK prasībām;
- (15) tā kā saskaņā ar Direktīvu 75/442/EEK inerti atkritumu reģenerācija un tādu atkritumu reģenerācija, kas nav bīstami atkritumi, ir lietderīga, ja tos var lietot labiekārtošanā/atjaunošanā un pildījumam vai celtniecības nolūkos, un tos nedrīkst apglabāt poligonos;
- (16) tā kā būtu jāveic pasākumi, lai mazinātu metāna veidošanos poligonos, *inter alia*, lai mazinātu globālo sasilšanu, mazinot poligonos nonākošo bioloģiski sadalāmo atkritumu daudzumu un izvirzot prasības pēc gāzu kontroles poligonos;
- (17) tā kā pasākumi, ko veic, lai mazinātu poligonos nonākošo bioloģiski sadalāmo atkritumu apjomu, būtu jāvērs arī uz to, lai veicinātu bioloģiski sadalāmo atkritumu dalītu vākšanu, šķirošanu vispār, reģenerāciju un pārstrādi;
- (18) tā kā sakarā ar konkrētām poligona metodēm ir jāievieš speciāla atļauju procedūra visu klašu poligoniem saskaņā ar vispārīgajām licencēšanas prasībām, kas jau noteiktas Direktīvā 75/442/EEK, un Direktīvas 96/61/EK vispārīgajām prasībām, kas attiecas uz integrētu piesārņojuma profilaksi un kontroli ⁽¹⁾, tā kā poligona atbilstība šādai atļaujai jāpārbauda kompetentai iestādei pirms atkritumu apglabāšanas darbu sākšanas;
- (19) tā kā katrā gadījumā būtu jāpārbauda, vai atkritumus drīkst novietot paredzētajā poligonā, īpaši, ja tie ir bīstami atkritumi;
- (20) tā kā, lai novērstu draudus videi, jāievieš vienota atkritumu pieņemšanas procedūra, kuras pamatā ir dažādu kategoriju poligonos pieņemamo atkritumu klasifikācijas procedūra, iekļaujot īpaši standartizētas robežvērtības; tā kā tādēļ savlaicīgi jāievieš konsekventa un standartizēta atkritumu klasifikācijas, paraugu ņemšanas un analizēšanas sistēma, lai paatrinātu šīs direktīvas īstenošanu; tā kā pieņemšanas kritērijiem jābūt īpaši konkrētiem attiecībā uz inertiem atkritumiem;
- (21) tā kā līdz šādu analīzes metožu vai klasificēšanai nepieciešamo robežvērtību ieviešanai dalībvalstis šīs direktīvas īstenošanas nolūkā valsts līmenī drīkst paturēt vai izveidot poligonos pieņemamo vai nepieņemamo atkritumu sarakstus vai noteikt kritērijus, tajā skaitā robežvērtības, kas līdzinās kritērijiem, kuri šajā direktīvā noteikti attiecībā uz vienoto pieņemšanas procedūru;
- (22) tā kā kritēriji, kas attiecināmi uz konkrētu bīstamo atkritumu pieņemšanu poligonos, kuri paredzēti atkritumiem, kas nav bīstami atkritumi, būtu jāizstrādā tehniskajai komitejai;
- (23) tā kā jāievieš vienotas poligonu monitoringa procedūras to ekspluatācijas un pēcslēgšanas fāzē, lai konstatētu jebkādu poligona iespējamu kaitīgu iedarbību uz vidi un veiktu attiecīgus pasākumus šādas iedarbības novēršanai;
- (24) tā kā jānosaka, kad un kā poligons būtu slēdzams, kā arī poligona apsaimniekotāja saistības un atbildība pēc tā slēgšanas;
- (25) tā kā uz poligoniem, kas slēgti pirms šīs direktīvas transponēšanas dienas, nebūtu attiecināmi tās noteikumi par slēgšanas procedūru;
- (26) tā kā būtu jāizstrādā esošo poligonu turpmākās darbības nosacījumi, lai noteiktā laikā veiktu pasākumus, kas vajadzīgi to pielāgošanai šīs direktīvas prasībām, pamatojoties uz projekta un darbības uzlabošanas plānu;

(1) OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

- (27) tā kā esošo poligonu apsaimniekotājiem, kuri saskaņā ar obligātām valsts tiesību normām, kuras ir līdzvērtīgas šīs direktīvas 14. pantā noteiktajām, jau pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā ir iesnieguši tās 14. panta a) punktā minēto dokumentāciju un kuriem kompetentā iestāde ir atļāvusi turpināt poligona darbību, šī dokumentācija nav jāiesniedz atkārtoti, kā arī kompetentajai iestādei nav jāizdod jauna atļauja;
- (28) tā kā apsaimniekotājam ar finansiālu vai tam līdzvērtīgu nodrošinājumu būtu atbilstoši jāgarantē to saistību izpilde, kuras izriet no atļaujas (arī attiecībā uz novietnes slēgšanas procedūru un apsaimniekošanu pēc slēgšanas);
- (29) tā kā būtu jāveic pasākumi, lai par atkritumu apglabāšanu poligonā pieprasītā cena sedz visas ar objekta ierīkošanu un ekspluatāciju saistītās izmaksas, cik iespējams, ieskaitot finansiālo vai tam līdzvērtīgu nodrošinājumu, ar kuru novietnes apsaimniekotājam jāgarantē saistību izpilde, kā arī plānotās izmaksas, kas saistītas ar novietnes slēgšanu un apsaimniekošanu pēc slēgšanas;
- (30) tā kā gadījumos, kad kompetenta iestāde uzskata, ka poligons nerada draudus videi laikā, kas ir ilgāks par noteiktu periodu, apsaimniekotāja pieprasītajā cenā iekļaujamās plānotās izmaksas var attiecināt uz šo laika posmu;
- (31) tā kā visā Kopienā jānodrošina tas, ka šīs direktīvas noteikumus piemēro pareizi un poligonu apsaimniekotāju un darbinieku apmācība un zināšanas viņiem nodrošina vajadzīgās prasmes;
- (32) tā kā Komisijai jānosaka atkritumu pieņemšanas standarta procedūra un saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantā noteikto komitejas procedūru jāizstrādā poligonos pieņemamo atkritumu standarta klasifikācija;
- (33) tā kā šīs direktīvas pielikumu pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai un monitoringa, paraugu ņemšanas un analizēšanas metožu standartizācija jāpieņem saskaņā ar to pašu komitejas procedūru;
- (34) tā kā dalībvalstīm regulāri jāiesniedz Komisijai ziņojumi par šīs direktīvas izpildi, īpašu uzmanību pievēršot valsts stratēģijai, kas īstenojama saskaņā ar 5. pantu; tā kā, pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisija atskaitās Eiropas Parlamentam un Padomei,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Vispārīgais mērķis

1. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 75/442/EEK, un jo īpaši tās 3. un 4. panta, prasībām, šīs direktīvas mērķis ir, attiecinot uz atkritumiem un poligoniem stingras ekspluatācijas un tehniskās prasības, paredzēt pasākumus, procedūras un ieteikumus, kuru mērķis ir cik iespējams visā poligona dzīves ciklā novērst vai mazināt iespējamo kaitīgo ietekmi uz vidi, īpaši virszemes ūdeņu, gruntsūdens, zemes un gaisa piesārņojumu, kā arī uz globālo vidi, tajā skaitā siltumnīcas efektu, kā arī gala iznākumā atkritumu radītos draudus cilvēku veselībai.

2. Ievērojot poligonu tehniskās pazīmes, šajā direktīvā ir iekļautas tehniskās prasības poligoniem, uz kuriem attiecas Direktīva 96/61/EK, lai konkretizētu minētās direktīvas prasības. Direktīvas 96/61/EK attiecīgās prasības uzskata par izpildītām, ja ir panākta atbilstība šīs direktīvas prasībām.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) “*atkritumi*” nozīmē jebkuru vielu vai priekšmetu, uz kuru attiecas Direktīva 75/442/EEK;
- b) “*sadzīves atkritumi*” nozīmē mājturības atkritumus vai jebkurus citus atkritumus, kas pēc to īpašībām vai sastāva ir līdzīgi sadzīves atkritumiem;
- c) “*bīstami atkritumi*” nozīmē atkritumus, uz kuriem attiecas 1. panta 4. punkts Padomes Direktīvā 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽¹⁾;
- d) “*nebīstami atkritumi*” nozīmē atkritumus, uz kuriem neattiecas c) punkts;
- e) “*inerti atkritumi*” nozīmē atkritumus, ar ko nenotiek nekādas ievērojamas fizikālas, ķīmiskas vai bioloģiskas pārmaiņas. Inerti atkritumi nešķīst, nedeg un citādi nereaģē nedz fizikāli, nedz ķīmiski, nesadalās bioloģiski un kaitīgi neiedarbojas uz citām vielām, kas ar tiem saskaras, un tādējādi neizraisa vides piesārņojumu un nekaitē cilvēku veselībai. Atkritumu kopīgajam izskalojumam un piesārņotājielu daudzumam tajā, kā arī izskalojuma ekotoksiskumam jābūt nenozīmīgam, un jo īpaši tas nedrīkst apdraudēt virszemes ūdeņu un/vai gruntsūdens kvalitāti;

(1) OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/31/EK (OV L 168, 2.7.1994., 28. lpp.).

- f) "pazemes krātuve" nozīmē pastāvīgu objektu, kurš iekārtots dziļā ģeoloģiskā dobumā, piemēram, sāls vai kālija raktuvē un kurā glabā atkritumus;
- g) "poligons" nozīmē vietu, uz kuru aizvāc atkritumus un kur veido to krājumus uz zemes vai zemē, t. i., pazemē, tajā skaitā:
- iekšējās atkritumu novietnes, t. i., poligoni, kur atkritumu īpašnieks apglabā savus atkritumus to rašanās vietā, un
 - pastāvīga novietne, ko izmanto atkritumu pagaidu glabāšanai un kas pastāv ilgāk nekā uz vienu gadu,
- bet izņemot:
- objektus, kuros atkritumus izkrauj, lai sagatavotu tālākai transportēšanai ar nolūku reģenerēt, apstrādāt vai apglabāt citur,
 - atkritumu krāšanu (parasti mazāk nekā trīs gadus) reģenerācijai vai apstrādei vai
 - atkritumu krāšanu (mazāk nekā trīs gadus) apglabāšanai;
- h) "apstrāde" nozīmē fizikālus, termiskus, ķīmiskus vai bioloģiskus procesus, tajā skaitā šķirošanu, kuros maina atkritumu īpašības, lai mazinātu atkritumu apjomu vai bīstamību, paātrinātu darbu ar tiem vai veicinātu to reģenerāciju;
- i) "izskalojums" nozīmē jebkuru šķidrums, kas filtrējas cauri apglabātiem atkritumiem un kas izplūst no poligona vai krājas tajā;
- j) "poligona gāze" nozīmē visas gāzes, kas veidojas no poligonā apglabātajiem atkritumiem;
- k) "eluāts" nozīmē šķīdumu, ko iegūst ekstrakcijas analīzē laboratorijā;
- l) "apsaimniekotājs" nozīmē fizisku vai juridisku personu, kas atbild par poligona saskaņā ar tās dalībvalsts iekšējiem tiesību aktiem, kur poligons atrodas; šī persona var mainīties no poligona sagatavošanas līdz apsaimniekošanai pēc slēgšanas;
- m) "bioloģiski sadalāmi atkritumi" nozīmē jebkurus atkritumus, kas var sadalīties anaerobi vai aerobi, piemēram, pārtikas un dārza atkritumus, papīru un kartonu;
- n) "īpašnieks" nozīmē atkritumu ražotāju vai fizisku vai juridisku personu, kura īpašumā tie ir;
- o) "pieprasījuma iesniedzējs" nozīmē jebkuru personu, kas pieprasa poligona atļauju saskaņā ar šo direktīvu;
- p) "kompetenta iestāde" nozīmē iestādi, ko dalībvalstis izvirza par atbildīgo par šīs direktīvas uzlikto pienākumu izpildi;
- q) "šķidrie atkritumi" nozīmē jebkurus atkritumus, kas ir šķidrā formā, ieskaitot notekūdeņus, bet izņemot dūņas;
- r) "savrupa apdzīvota vieta" nozīmē apdzīvotu vietu:
- kurā ir ne vairāk kā 500 iedzīvotāju vienā pašvaldībā vai apdzīvotā vietā un ne vairāk kā pieci iedzīvotāji uz kvadrātkilometru,
 - kuras attālums līdz tuvākajai pilsētu aglomerācijai ar ne mazāk kā 250 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru nav mazāks par 50 km vai arī šī pilsētu aglomerācija sliktu meteoroloģisko apstākļu dēļ ievērojama gada daļu ir grūti sasniedzama pa ceļu.

3. pants

Direktīvas piemērošanas joma

1. Dalībvalstis šo direktīvu piemēro jebkuram poligonam, kas definēts 2. panta g) punktā.
2. Neskarot pastāvošos Kopienas tiesību aktus, šī direktīva neattiecas uz šādām darbībām:
 - nogulšņu, tajā skaitā notekūdeņu dūņu un bagarēšanas atkritumu, kā arī līdzīgu materiālu izkliešana uz zemes mēslošanas vai labiekārtošanas nolūkā,
 - inerto atkritumu lietošanu labiekārtošanā/atjaunošanā un pildījumā vai celtniecībā poligonos, ja tie ir piemēroti šim nolūkam,
 - nebīstamu bagarēšanas atkritumu apglabāšanu gar maziem ūdensceļiem, no kuriem tās izbagarē, kā arī no virszemes ūdeņiem un to gultnēm un gultņu pamatzemes izbagarēto nebīstamo nogulšņu apglabāšanu pie šiem ūdeņiem,
 - minerālu resursu ģeoloģiskajā izpētē un ieguvē, apstrādē un glabāšanā, kā arī karjeru darbībā radušās nepiesārņotas zemes vai nebīstamu inerto atkritumu apglabāšanu.
3. Neskarot Direktīvu 75/442/EEK, dalībvalstis pēc izvēles var deklarēt, ka šīs direktīvas I pielikuma 2., 3.1., 3.2. un 3.3. punktu var neattiecināt uz tādu atkritumu apglabāšanu, kuri ir nebīstami atkritumi, kas jānosaka saskaņā ar šīs direktīvas 17. pantu izveidotajai komitejai, kuri nav inerti atkritumi un kuri rodas, ģeoloģiski izpētot un iegūstot, apstrādājot un glabājot minerālu resursus, kā arī karjeru darbībā, un kuros apglabā, novēršot vides piesārņojumu un kaitējumu cilvēku veselībai.

4. Neskarot Direktīvu 75/442/EEK, dalībvalstis pēc izvēles var deklarēt, ka šīs direktīvas 6. panta d) punkts, 7. panta i) punkts, 8. panta a) punkta iv) apakšpunkts, 10. pants, 11. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts un 12. panta a) un c) punkts, I pielikuma 3. un 4. punkts, II pielikums, izņemot 3. punkta 3. līmeni un 4. punktu, kā arī III pielikuma 3. līdz 5. punkts pilnībā vai daļēji neattiecas uz:

- a) poligoniem, kuros apglabā nebīstamus atkritumus vai inertos atkritumus un kuru kopietilpība nepārsniedz 15 000 tonnu vai apglabājamo atkritumu gada apjoms nepārsniedz 1 000 tonnu, ja tas ir vienīgais poligons uz salas un ir paredzēts vienīgi to atkritumu apglabāšanai, kas radušies salā. Kad šāda poligona kopietilpība ir izmantota, jebkura jauna poligona iekārtošana salā notiek saskaņā ar šīs direktīvas prasībām;
- b) poligoniem, kuros apglabā nebīstamus atkritumus vai inertos atkritumus savrupās apdzīvotās vietās, ja poligoni paredzēti tikai to atkritumu apglabāšanai, kas radušies attiecīgajā savrupajā apdzīvotajā vietā;

Ne vēlāk kā divus gadus pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas dalībvalstis iesniedz Komisijai salu un savrupu apdzīvoto vietu sarakstu, uz kurām neattiecinā minētās direktīvas prasības. Komisija publicē salu un savrupu apdzīvoto vietu sarakstu.

5. Neskarot Direktīvu 75/442/EEK, dalībvalstis pēc to izvēles var deklarēt, ka uz pazemes krātuvi, kas par tādu uzskatāma saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta f) punktu, var neattiecināt šīs direktīvas 13. panta d) punktu un I pielikuma 2. punktu, izņemot pirmo ievilkumu, 3. līdz 5. punktu un III pielikuma 2., 3. un 5. punktu.

4. pants

Poligonu kategorijas

Katru poligonu klasificē, ieskaitot vienā no šādām kategorijām:

- bīstamo atkritumu poligoni,
- nebīstamo atkritumu poligoni,
- inerto atkritumu poligoni.

5. pants

Atkritumi, ko poligonos nepieņem un neapstrādā

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā divus gadus pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas nosaka valsts stratēģiju poligonos apglabājamo bioloģiski sadalāmo atkritumu apjoma samazināšanai un informē Komisiju par šo stratēģiju. Šajā stratēģijā būtu jāiekļauj pasākumi 2. punktā noteikto mērķu sasniegšanai, īpaši ar pārstrādi, kompostēšanu, biogāzes ražošanu vai materiālu/enerģijas reģenerāciju.

Komisija 30 mēnešos pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā apkopotas valstu stratēģijas.

2. Šī stratēģija nodrošina, ka:

- a) ne vēlāk kā piecus gadus pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas bioloģiski sadalāmi sadzīves atkritumi, ko aizvāc uz poligoniem, jāsamazina līdz 75 % no 1995. gadā saražoto bioloģiski sadalāmo sadzīves atkritumu kopapjoma (pēc svara) vai šāda apjoma pēdējā gadā pirms 1995. gada, par kuru ir pieejami standartizēti Eurostat dati;
- b) ne vēlāk kā astoņus gadus pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas bioloģiski sadalāmi sadzīves atkritumi, ko aizvāc uz poligoniem, jāsamazina līdz 50 % no 1995. gadā saražoto bioloģiski sadalāmo sadzīves atkritumu kopapjoma (pēc svara) vai šāda apjoma pēdējā gadā pirms 1995. gada, par kuru ir pieejami standartizēti Eurostat dati;
- c) ne vēlāk kā 15 gadus pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas bioloģiski sadalāmi sadzīves atkritumi, ko aizvāc uz poligoniem, jāsamazina līdz 35 % no 1995. gadā saražoto bioloģiski sadalāmo sadzīves atkritumu kopapjoma (pēc svara) vai šāda apjoma pēdējā gadā pirms 1995. gada, par kuru ir pieejami standartizēti Eurostat dati.

Divus gadus pirms c) punktā noteiktās dienas Padome atkārtoti izskata iepriekšminēto mērķi, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par dalībvalstu pieredzi, kas iegūta, īstenojot a) un b) punktā minētos mērķus, un vajadzības gadījumā pamatojoties arī uz vienlaikus iesniegtu priekšlikumu, kura nolūks ir apstiprināt vai grozīt šo mērķi, lai nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni.

Dalībvalstis, kuras 1995. gadā vai pēdējā gadā pirms 1995. gada, par kuru ir pieejami standartizēti Eurostat dati, vairāk nekā 80 % no to savāktajiem sadzīves atkritumiem aizvāca uz poligoniem, drīkst atlikt a), b), vai c) punktā noteikto mērķu īstenošanu uz laiku, kas nepārsniedz četrus gadus. Dalībvalstis, kuras plāno izmantot šo noteikumu, iepriekš informē Komisiju par šādu lēmumu. Komisija informē pārējās dalībvalstis un Eiropas Parlamentu par šādiem lēmumiem.

Iepriekšējās panta daļas noteikumu izmantošana nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut, ka c) punktā noteiktā mērķa īstenošanas termiņš pārsniedz četrus gadus, skaitot no c) punktā noteiktās dienas.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, lai poligonos nepieņemtu šādus atkritumus:

- a) šķidro atkritumus;
- b) atkritumus, kuri saskaņā ar Direktīvas 91/689/EEK III pielikumu poligona apstākļos ir sprāgstīgi, korozīvi, oksidējoši, viegli uzliesmojoši vai ugunsnedroši;

- c) slimnīcu un citus ārstniecības atkritumus, kas rodas medicīnas vai veterinārās iestādēs un kas saskaņā ar Direktīvu 91/689/EEK ir infekciozi (īpašība H9 minētās Direktīvas III pielikumā), kā arī atkritumus, kas saskaņā ar minēto Direktīvu ietilpst 14. kategorijā (minētās Direktīvas IA pielikums);
- d) veselas lietotas riepas, pēc diviem gadiem, skaitot no dienas, kas noteikta 18. panta 1. punktā, izņemot riepas, ko lieto par tehnoloģisko materiālu, un sasmalcinātas lietotas riepas pēc pieciem gadiem, skaitot no dienas, kas noteikta 18. panta 1. punktā, (abos gadījumos izņemot velosipēdu riepas un riepas, kuru ārējais diametrs pārsniedz 1 400 mm);
- e) jebkura cita tipa atkritumus, kas neatbilst saskaņā ar II pielikumu noteiktajiem pieņemšanas kritērijiem.
4. Atkritumu maisījuma atšķaidīšana, kuras vienīgais nolūks ir panākt atkritumu atbilstību pieņemšanas kritērijiem, ir aizliegta.

6. pants

Atkritumi, ko pieņem dažādu kategoriju poligonos

Dalībvalstis veic pasākumus, lai:

- a) poligonos nonāktu tikai apstrādāti atkritumi. Šo noteikumu nevar attiecināt uz inertiem atkritumiem, kuru apstrāde nav tehniski iespējama, un uz jebkuriem atkritumiem, kuru apstrāde, mazinot atkritumu apjomu vai draudus cilvēku veselībai vai videi, nav lietderīga no 1. pantā noteikto šīs direktīvas mērķu viedokļa;
- b) bīstamo atkritumu poligonos nonāktu tikai bīstamie atkritumi, kas atbilst saskaņā ar II pielikumu noteiktiem kritērijiem;
- c) poligonos, kas paredzēti nebīstamiem atkritumiem, drīkst apglabāt:
- i) sadzīves atkritumus;
- ii) jebkuras citas izcelsmes nebīstamus atkritumus, kas atbilst atkritumu pieņemšanas kritērijiem, kurus saskaņā ar II pielikumu piemēro nebīstamo atkritumu poligonos;
- iii) stabilus, ķīmiski neaktīvus bīstamos atkritumus, piemēram, sacietējušus, stiklveidīgus, kuri, pēc izskalojuma, ir līdzvērtīgi ii) punktā minētajiem nebīstamajiem atkritumiem un kuri atbilst attiecīgajiem pieņemšanas kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar II pielikumu. Šos bīstamos atkritumus neapglabā kamerās, kas paredzētas bioloģiski sadalāmu nebīstamo atkritumu apglabāšanai;
- d) inerto atkritumu poligonos apglabā tikai inertos atkritumus.

7. pants

Atļaujas pieprasījums

Dalībvalstis veic pasākumus, lai poligona turēšanas atļaujā būtu vismaz šādas ziņas:

- a) ziņas par pieprasītāju un apsaimniekotāju, ja apsaimniekotājs un pieprasītājs nav viena un tā pati persona;
- b) apglabājamo atkritumu veidu apraksts un kopapjoms;
- c) paredzētā poligona ietilpība;
- d) poligona apraksts, tajā skaitā tā hidroģeoloģiskais un ģeoloģiskais raksturojums;
- e) paredzētās piesārņojuma novēršanas un mazināšanas metodes;
- f) paredzētais ekspluatācijas, monitoringa un kontroles plāns;
- g) paredzētais slēgšanas un pēcslēgšanas apsaimniekošanas plāns;
- h) ja saskaņā ar Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽¹⁾ obligāti jāveic ietekmes uz vidi novērtējums — saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu sniegtā attīstītāja informācija;
- i) pieprasītāja finansiālais nodrošinājums vai jebkurš līdzvērtīgs nodrošinājums, ko prasa šīs direktīvas 8. panta a) punkta iv) apakšpunkts.

Veiksmīga pieprasījuma gadījumā šīs ziņas dara zināmas kompetentajām valsts un Kopienas statistikas iestādēm, ja tās ir vajadzīgas statistikai.

8. pants

Atļaujas nosacījumi

Dalībvalstis veic pasākumus, lai:

- a) kompetentā iestāde poligona turēšanas atļauju izdod tikai tad, ja:
- i) neskarot 3. panta 4. un 5. punktu, poligona projekts atbilst visām attiecīgajām šīs direktīvas prasībām, tajā skaitā pielikumos noteiktajām;

⁽¹⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 14.3.1997., 5. lpp.).

- ii) poligona vadība būs tādas fiziskas personas pārziņā, kuras tehniskā kompetence ļauj vadīt poligona darbību; poligona apsaimniekotājiem un darbiniekiem ir iespējas pilnveidoties profesionāli un tehniski un mācīties;
 - iii) poligonu ekspluatē, veicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu nelaimes gadījumus un ierobežotu to sekas;
 - iv) pieprasījuma iesniedzējs, pamatojoties uz dalībvalstu noteiktu kārtību, pirms poligona ekspluatācijas sākšanas ir devis vai dos atbilstošu garantiju finansiāla nodrošinājuma vai līdzvērtīgā veidā, lai garantētu to saistību izpildi, kas izriet no atļaujas, kura izdota saskaņā ar šo direktīvu, tajā skaitā pēc poligona slēgšanas izpildāmos noteikumus un 13. pantā noteikto slēgšanas procedūru. Minēto vai līdzvērtīgo nodrošinājumu saskaņā ar 13. panta d) punktu tur, cik ilgi vajadzīgs, lai uzturētu poligonu un apsaimniekotu to pēc slēgšanas. Dalībvalstis pēc izvēles var deklarēt, ka šis punkts neattiecas uz inerto atkritumu poligoniem;
- b) poligona projekts atbilst attiecīgo atkritumu apsaimniekošanas plānam vai plāniem, kas minēti Direktīvas 75/442/EEK 7. pantā;
 - c) pirms poligona ekspluatācijas sākšanas kompetentā iestāde pārbauda poligonu, lai nodrošinātu tā atbilstību attiecīgajiem atļaujas nosacījumiem. Tas nekādā veidā nemazina apsaimniekotāja atbildību saskaņā ar atļaujas nosacījumiem.

9. pants

Atļaujas saturs

Konkretizējot un papildinot Direktīvas 75/442/EEK 9. panta un Direktīvas 96/61/EEK 9. panta noteikumus, poligona turēšanas atļaujā iekļauj vismaz šādas ziņas:

- a) poligona kategoriju;
- b) atkritumu veidu sarakstu un kopapjomu, ko atļauts apglabāt poligonā;
- c) prasības poligona ierīkošanai, ekspluatācijai, monitoringa un kontroles procedūrām, tajā skaitā plānus avārijas gadījumam (III pielikuma 4. B punkts) un pagaidu prasības, kas attiecas uz slēgšanu un apsaimniekošanu pēc slēgšanas;
- d) pieprasītāja saistības vismaz reizi gadā ziņot kompetentajai iestādei par apglabāto atkritumu veidiem un apjomu un par monitoringa programmas rezultātiem, kā noteikts III pielikuma 12. un 13. pantā.

10. pants

Atkritumu apglabāšanas izmaksas

Dalībvalstis veic pasākumus, lai panāktu, ka visas izmaksas, kas saistītas ar poligona ierīkošanu un ekspluatāciju, cik iespējams, ieskaitot 8. panta a) punkta iv) apakšpunktā minētā finansiālā vai tam līdzvērtīgā nodrošinājuma izmaksas un slēgšanas tāmes vērtību, kā arī izmaksas, kas saistītas ar vismaz 30 gadu apsaimniekošanu pēc slēgšanas, sedz apsaimniekotāja pieprasītā cena par jebkura veida atkritumu apglabāšanu poligonā. Saskaņā ar prasībām, ko nosaka Padomes Direktīva 90/313/EEK (1990. gada 7. jūnijs) par brīvu piekļuvi vides informācijai ⁽¹⁾, dalībvalstis nodrošina jebkuras vajadzīgās informācijas vākšanas un izmantošanas caurskatāmību, kura attiecas uz izmaksām.

11. pants

Atkritumu pieņemšanas procedūras

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai pirms atkritumu pieņemšanas poligonā:

- a) pirms piegādes vai tās laikā, vai pirmās piegādes laikā, ja viena un tā paša veida atkritumu piegāde notiek vairākkārt, īpašnieks vai apsaimniekotājs ar attiecīgiem dokumentiem varētu pierādīt, ka šos atkritumus var pieņemt attiecīgajā poligonā saskaņā ar atļaujas nosacījumiem un ka tie atbilst II pielikumā noteiktajiem pieņemšanas kritērijiem;

b) apsaimniekotājs ievēro šādas pieņemšanas procedūras:

- pārbauda atkritumu dokumentāciju, tajā skaitā dokumentus, kas minēti Direktīvas 91/689/EEK 5. panta 3. punktā un vajadzības gadījumā Padomes Regulā (EEK) Nr. 259/93 (1993. gada 1. februāris) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvaldījumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās ⁽²⁾,
- pie iebrauktuves un apglabāšanas vietā apskata atkritumus un vajadzības gadījumā pārbauda to atbilstību aprakstam īpašnieka iesniegtajā dokumentācijā. Ja II pielikuma 3. punkta 3. līmeņa izpildei jāņem paraugi, analīžu rezultātus glabā un paraugus ņem saskaņā ar II pielikuma 5. punktu. Šos paraugus glabā vismaz vienu mēnesi,
- kārtu apglabāto atkritumu apjoma un raksturojuma reģistrācijas žurnālu, norādot atkritumu izcelsmi, piegādes datumu, ražotāju vai savācēju, ja tie ir sadzīves atkritumi, un precīzu atrašanās vietu poligonā, ja tie ir bīstamie

⁽¹⁾ OV L 158, 23.6.1990., 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulā (EK) No 120/97 (OV L 22, 24.1.1997., 14. lpp.).

atkritumi. Šīs ziņas pēc pieprasījuma dara zināmas kompetentajām valsts un Kopienas statistikas iestādēm, ja tās ir vajadzīgas statistikai;

- c) poligona apsaimniekotājs vienmēr izdod rakstisku apliecinājumu par katru poligonā pieņemto piegādi;
- d) neskarot Regulas (EEK) Nr. 259/93 noteikumus, atkritumu nepieņemšanas gadījumā apsaimniekotājs par to tūlīt ziņo kompetentajai iestādei.

2. Poligonos, uz kuriem saskaņā ar 3. panta 4. un 5. punktu neattiecinā šīs direktīvas noteikumus, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu:

- atkritumu regulāru apskati apglabāšanas vietā ar mērķi panākt, ka poligonos pieņem tikai salā vai savrupajā apdzīvotajā vietā savāktos nebīstamos atkritumus,
- reģistrācijas žurnāla kārtošānu, norādot apglabāto atkritumu apjomu.

Dalībvalstis nodrošina, ka ziņojumos Komisijai par šīs direktīvas īstenošanu iekļauj ziņas par atkritumu apjomu un, ja iespējams, par to veidu minētajos poligonos.

12. pants

Kontroles un monitoringa procedūras ekspluatācijas fāzē

Dalībvalstis veic pasākumus, lai kontroles un monitoringa procedūras ekspluatācijas fāzē atbilstu vismaz šādām prasībām:

- a) poligona apsaimniekotājs ekspluatācijas fāzē īsteno kontroles un monitoringa programmu, kas paredzēta III pielikumā;
- b) apsaimniekotājs ziņo kompetentajai iestādei par jebkuru ievērojamu kaitīgu iedarbību uz vidi, kas atklāta, izpildot kontroles un monitoringa procedūras, un ievēro kompetentās iestādes lēmumu par novēršanas pasākumu veidu un grafiku. Šos pasākumus veic uz apsaimniekotāja rēķina.

Pēc kompetentās iestādes noteikta laika intervāla, bet ne retāk kā vienu reizi gadā, apsaimniekotājs, pamatojoties uz apkopotiem datiem, ziņo par visiem monitoringa rezultātiem kompetentajām iestādēm, lai pierādītu atbilstību atļaujas nosacījumiem un labāk apzinātu atkritumu glabāšanas poligonos;

- c) kontroles un monitoringa procedūru analītisko darbību kvalitātes kontroli un/vai 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās analīzes veic kompetentas laboratorijas.

13. pants

Slēgšanas procedūras un apsaimniekošana pēc slēgšanas

Dalībvalstis veic pasākumus, lai attiecīgā gadījumā saskaņā ar atļauju:

- a) sāktu poligona vai tā daļas slēgšanas procedūru:
 - i) ja attiecīgie atļaujā norādītie nosacījumi ir izpildīti vai
 - ii) ar kompetentās iestādes atļauju pēc apsaimniekotāja lūguma, vai
 - iii) ar pamatotu kompetentās iestādes lēmumu;
- b) poligonu var uzskatīt par galīgi slēgtu pēc tam, kad kompetentā iestāde ir izdarījusi galīgo pārbaudi uz vietas poligonā, novērtējusi visus apsaimniekotāja iesniegtos ziņojumus un darījusi apsaimniekotājam zināmu tās piekrišanu slēgšanai. Iepriekšminētais nekādā ziņā nemazina apsaimniekotāja atbildību, kas izriet no atļaujas nosacījumiem;
- c) pēc poligona galīgās slēgšanas apsaimniekotājs atbild par tā uzturēšanu, monitoringu un kontroli, cik ilgi kompetentā iestāde to uzskata par vajadzīgu, ņemot vērā laiku, cik ilgi poligons var būt kaitīgs.

Apsaimniekotājs ziņo kompetentajai iestādei par jebkuru ievērojamu kaitīgu iedarbību uz vidi, kas atklāta, izpildot kontroles procedūras, un ievēro kompetentās iestādes lēmumu par novēršanas pasākumu veidu un grafiku;

- d) cik ilgi kompetentā iestāde uzskata poligonu par videi bīstamu, neskarot Kopienas vai valsts tiesību aktus attiecībā uz atkritumu īpašnieka atbildību, poligona apsaimniekotājs atbild par monitoringu un poligona gāzu un izskalojuma analīzi, kā arī par gruntsūdens režīmu poligona apkārtnē saskaņā ar III pielikumu.

14. pants

Esošie poligoni

Dalībvalstis veic pasākumus, lai poligoni, kuriem ir izdota atļauja vai kuri jau darbojas šīs direktīvas transponēšanas laikā, nevarētu turpināt darbību, ja vien, cik ātri iespējams, un ne vēlāk kā astoņos

gados pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas nav izpildīti turpmāk noteiktie nosacījumi:

- a) vienā gadā pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas poligona apsaimniekotājs sagatavo un iesniedz kompetentajām iestādēm apstiprināšanai poligona projekta un darbības uzlabošanas plānu, tajā iekļaujot 8. pantā prasītās ziņas un novēršanas pasākumus, ko apsaimniekotājs uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas prasībām, izņemot I pielikuma 1. punkta prasības;
- b) pēc poligona projekta un darbības uzlabošanas plāna iesniegšanas kompetentās iestādes, pamatojoties uz minēto plānu un šo direktīvu, pieņem konkrētu lēmumu par poligona darbības turpināšanu vai pārtraukšanu. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai cik ātri iespējams saskaņā ar 7 panta g) punktu un 13. pantu slēgtu poligonus, kuriem saskaņā ar 8. pantu nedod atļauju darbības turpināšanai;
- c) pamatojoties uz apstiprināto poligona projekta un darbības uzlabošanas plānu, kompetentā iestāde apstiprina izpildāmos darbus un nosaka pārejas periodu plāna izpildei. Jebkurš esošais poligons astoņos gados pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas nodrošina atbilstību šīs direktīvas prasībām, izņemot I pielikuma 1. punkta prasības;
- d) i) ne vēlāk kā vienu gadu pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas bīstamo atkritumu poligoniem piemēro 4., 5. un 11. pantu un II pielikumu;
- ii) ne vēlāk kā trīs gadus pēc 18. panta 1. punktā noteiktās dienas bīstamo atkritumu poligoniem piemēro 6. pantu.

15. pants

Pienākums ziņot

Ik pēc trim gadiem dalībvalstis sūta Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, īpašu uzmanību pievēršot valsts stratēģijai, kas jānosaka saskaņā ar 5. pantu. Ziņojumu veido, pamatojoties uz anketu vai īsu satura izklāstu, ko Komisija izstrādājusi saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK ⁽¹⁾ 6. pantā noteikto procedūru. Anketu vai īsu satura izklāstu nosūta dalībvalstīm sešus mēnešus pirms ziņojumā aptveramā laikposma sākuma. Ziņojumu nosūta Komisijai ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tā aptvertā trīs gadu laikposma beigām.

Ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc ziņojumu saņemšanas no dalībvalstīm Komisija publicē Kopienas ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

16. pants

Komiteja

Jebkurus grozījumus, kas vajadzīgi šīs direktīvas pielikumu pielāgošanai zinātnes un tehnikas attīstībai, un jebkurus kontroles, paraugu ņemšanas un analīzes metožu standartizācijas priekšlikumus attiecībā uz poligoniem saskaņā ar šīs direktīvas 17. pantā noteikto procedūru pieņem Komisija, kurai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 75/442/EEK 18. pantu. Jebkurus grozījumus pielikumos izdara saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem principiem, kas formulēti pielikumos. Šajā nolūkā attiecībā uz II pielikumu komiteja ievēro to, ka, ņemot vērā II pielikumā noteiktos testēšanas un pieņemšanas kritēriju vispārīgos principus un vispārīgās procedūras, katras klases poligoniem jānosaka konkrēti kritēriji un/vai testēšanas metodes, un tām atbilstīgas robežvērtības, kas būtu jānosaka katras klases poligoniem, vajadzības gadījumā, katrā klasē izdalot īpaša veida poligonus, tajā skaitā pazemes krātuves. Kontroles, paraugu ņemšanas un analīzes metožu standartizācijas priekšlikumus, kas attiecas uz šīs direktīvas pielikumiem, Komisija ar komitejas palīdzību pieņem divos gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Komisija ar komitejas palīdzību divos gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā pieņems šīs direktīvas 5., 7. un 11. pantā minēto statistikas datu saskaņošanas un regulāras pārraides noteikumus, kā arī — vajadzības gadījumā — minēto noteikumu grozījumus.

17. pants

Komitejas procedūra

Komisijai palīdz komiteja, kura sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, kuru priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no lietas steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā paredzēts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē saskaņā ar minētā panta noteikumiem. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja, beidzoties trīs mēnešu termiņam no dienas, kad priekšlikums iesniegts Padomei, tā nav pieņēmusi lēmumu, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus.

18. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie noteikumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu ne vēlāk kā divus gadus pēc tās stāšanās spēkā. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz tādas pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu likumu noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru regulē šī direktīva.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanās dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1999. gada 26. aprīlī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. FISCHER

I PIELIKUMS

VISPĀRĪGAS PRASĪBAS VISU KATEGORIJU POLIGONIEM

1. Vieta

1.1. Izvēloties vietu poligonam, jāievēro šādi nosacījumi:

- a) attālumi no poligona robežas līdz dzīvojamajiem un atpūtas rajoniem, ūdensceļiem, ūdenstilpēm un citiem lauksaimnieciskiem vai pilsētas objektiem;
- b) gruntsūdens, piekrastes ūdeņu vai dabas aizsardzības zonu tuvums;
- c) ģeoloģiskie un hidroģeoloģiskie nosacījumi;
- d) applūšanas, iegrimšanas, zemes nogrūvumu vai lavīnu risks poligonā;
- e) dabas un kultūras mantojuma aizsardzība apkārtnē.

1.2. Poligona darbību var atļaut tikai tad, ja tās parametri attiecībā uz iepriekšminētajām prasībām vai veicamie novērtēšanas pasākumi liecina, ka poligons nerada nopietnus draudus videi.

2. Ūdens kontrole un izskalojuma regulēšana

Attiecībā uz poligona parametriem un meteoroloģiskajiem apstākļiem veic piemērotus pasākumus, lai:

- kontrolētu poligonā nonākošo nokrišņu ūdeni,
- aizkavētu virszemes ūdeņu un/vai gruntsūdens nokļūšanu apglabātajos atkritumos,
- savāktu piesārņoto ūdeni un izskalojumu. Ja vērtējums, kurā par pamatu ņem poligona vietu un pieņemamos atkritumus, liecina, ka poligons nerada iespējamus draudus videi, kompetentā iestāde var nolemt, ka šis noteikums uz poligonu neattiecas,
- atbilstoši attiecīgā standarta prasībām apstrādātu piesārņoto ūdeni un izskalojumu, ko savāc poligonā.

Iepriekšminētos noteikumus var neattiecināt uz inerto atkritumu poligoniem.

3. Zemes un ūdens aizsardzība

3.1. Poligons jānovieto un jāprojektē atbilstīgi attiecīgajiem zemes, gruntsūdens vai virszemes ūdeņu piesārņojuma novēršanas noteikumiem, nodrošinot efektīvu izskalojuma savākšanu, ja tas vajadzīgs saskaņā ar 2. iedaļas prasībām. Zemes, gruntsūdens un virszemes ūdeņu aizsardzība jānodrošina, vienlaikus lietojot ģeoloģiskos šķēršļus un dibena izolāciju poligona ekspluatācijas/aktīvajā fāzē un ģeoloģiskos šķēršļus un virsas izolāciju pasīvajā fāzē/pēc slēgšanas.

3.2. Ģeoloģisko šķērslis nosaka ģeoloģiskie un hidroģeoloģiskie apstākļi zem poligona un tā apkārtnē, nodrošinot pietiekamu atšķaidīšanu un novēršot iespējamus draudus zemei un gruntsūdenim.

Poligona dibenu veido minerālu kārtā, kas atbilst caurlaidības un biežuma prasībām, kuras kopā nosaka zemes, gruntsūdens un virszemes ūdeņu aizsardzību, kas atbilst vismaz šādām prasībām:

- poligonos, kuri paredzēti bīstamajiem atkritumiem: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; biežums ≥ 5 m,
- poligonos, kuri paredzēti nebīstamajiem atkritumiem: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; biežums ≥ 1 m,
- poligonos, kuri paredzēti inertajiem atkritumiem: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; biežums ≥ 1 m,

m/s — metri/sekundē.

Ja ģeoloģiskais šķērslis dabiskā veidā neatbilst iepriekšminētajiem nosacījumiem, to var mākslīgi papildināt un nostiprināt ar citiem līdzekļiem, lai nodrošinātu līdzvērtīgu aizsardzību. Mākslīgi veidota ģeoloģiskā šķēršļa biezumam vajadzētu būt ne mazākam par 0,5 metriem.

- 3.3. Saskaņā ar turpmāk minētajiem principiem iepriekš aprakstītais ģeoloģiskais šķērslis jāpapildina ar izskalojuma savākšanas un blīvēšanas sistēmu, lai nodrošinātu izskalojuma minimālu uzkrāšanos poligona pamatnē.

Izskalojuma savākšanas un dibena blīvēšanas prasības

Poligona kategorija	Nebīstamo atkritumu poligons	Bīstamo atkritumu poligons
Mākslīga blīvējoša izolācija	Vajadzīga	Vajadzīga
Drenāžas kārtā $\geq 0,5$ m	Vajadzīga	Vajadzīga

Dalībvalstis var noteikt vispārīgas vai īpašas prasības inerto atkritumu poligoniem un iepriekšminēto tehnisko līdzekļu raksturlielumiem.

Ja kompetentā iestāde pēc iespējamo draudu novērtēšanas konstatē, ka jāaizkavē izskalojuma veidošanās, var izvirzīt prasību pēc virsas blīvēšanas. Ieteikumi virsas blīvēšanai ir šādi:

Poligona kategorija	Nebīstamo atkritumu poligons	Bīstamo atkritumu poligons
Gāzu drenāžas kārtā	Vajadzīga	Nav vajadzīga
Mākslīga blīvējoša izolācija	Nav vajadzīga	Vajadzīga
Necaurīdīgu minerālu kārtā	Vajadzīga	Vajadzīga
Drenāžas kārtā $> 0,5$ m	Vajadzīga	Vajadzīga
Virsas segums ar zemi > 1 m	Vajadzīgs	Vajadzīgs

- 3.4. Ja, pamatojoties uz vides draudu novērtējumu, īpaši, ievērojot Direktīvu 80/68/EEK⁽¹⁾, kompetentā iestāde saskaņā ar 2. iedaļu ("Ūdens kontrole un izskalojuma regulēšana") ir nolēmusi, ka izskalojuma savākšana un attīrīšana nav vajadzīga, vai ir konstatēts, ka poligons nerada draudus zemei, gruntsūdenim vai virszemes ūdeņiem, 3.2. un 3.3. punkta prasības var attiecīgi ierobežot. Attiecībā uz inerto atkritumu poligoniem šīs prasības var pielāgot valsts tiesību aktu prasībām.

- 3.5. Poligonu caurlaidības koeficienta noteikšanas metode konkrētā poligona vietā un visā poligonā kopumā jāizstrādā un jāapstiprina komitejai, kas izveidota saskaņā ar šīs direktīvas 17. pantu.

4. Gāzu kontrole

- 4.1. Lai kontrolētu poligona gāzu uzkrāšanos un migrāciju, veic attiecīgus pasākumus (III pielikums).

- 4.2. Poligona gāzes savāc no visiem poligoniem, kuros pieņem bioloģiski sadalāmos atkritumus, un poligona gāzes jāpārstrādā un jāizmanto. Ja savāktie gāzi nevar lietot enerģijas ražošanā, tā jāsadedzina.

- 4.3. Poligona gāzu vākšanu, apstrādi un lietošanu saskaņā ar 4.2. punktu nodrošina tā, lai līdz minimumam samazinātu kaitējumu videi vai vides pasliktināšanu un draudus cilvēku veselībai.

(¹) OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

5. **Traucējumi un apdraudējums**

Veic pasākumus, lai mazinātu poligona radītos traucējumus un apdraudējumu, ko izraisa:

- smaku un putekļu izplūde,
- materiālu iznēsāšana ar vēju,
- trokšņi un satiksme,
- putnu, kaitēkļu un insektu kaitīgā darbība,
- aerosolu veidošanās,
- ugunsgrēki.

Poligons jāaprīko tā, lai netūrumi no tā neizplatās uz sabiedriskas lietošanas ceļiem un apkārtējās zemes.

6. **Stabilitāte**

Atkritumus poligonā novieto, nodrošinot to masas un ar tiem saistīto konstrukciju stabilitāti, īpaši pret slīdēšanu. Ja ir izveidots mākslīgs šķērslis, jāpārlicinās, vai apakšējais ģeoloģiskais slānis, ņemot vērā poligona uzbūvi, ir pietiekami stabils, lai novērstu nosēšanos, kas var bojāt šķērslī.

7. **Šķēršļi**

Poligons jānodrošina pret brīvu iekļūšanu tajā. Pēc darba laika vārtus slēdz. Kontroles sistēmai un katra objekta pieejamībai būtu vajadzīga programma, kas paredz pasākumus atkritumu nelikumīgas izgāšanas atklāšanai un profilaksei objektā.

II PIELIKUMS

ATKRITUMU PIENĒMŠANAS KRITĒRIJI UN PROCEDŪRAS

1. Ievads

Šajā pielikumā izklāstīti:

- atkritumu pieņemšanas vispārīgie principi dažādu klašu poligonos. Nākotnē atkritumu klasifikācijas procedūrai būtu jābalstās uz šiem principiem,
- nostādnes, kas nosaka atkritumu pieņemšanas pagaidu procedūras, pēc kurām jāvadās līdz vienotas atkritumu klasifikācijas un pieņemšanas procedūras izstrādei. Šo procedūru kopā ar attiecīgajām paraugu ņemšanas procedūrām izstrādās šīs direktīvas 16. pantā minētā tehniskā komiteja. Tehniskā komiteja izstrādā kritērijus konkrētu bīstamo atkritumu pieņemšanai poligonos, kas paredzēti nebīstamiem atkritumiem. Šo kritēriju izstrādē īpaši būtu jāņem vērā attiecīgo atkritumu iespējamais izskalojums īsā, vidēji ilgā un ilgā laikā. Šos kritērijus izstrādā divos gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā. Tehniskā komiteja izstrādā arī kritērijus atkritumu pieņemšanai pazemes krātuvēs. Šo kritēriju izstrādē īpaši jāņem vērā, ka atkritumiem nevajadzētu reaģēt nedz savstarpēji, nedz ar iežiem.

Tehniskā komiteja šo darbu izpilda trīs gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, izņemot šīs direktīvas pielikumos paredzētās kontroles, paraugu ņemšanas un analīzes metožu standartizācijas priekšlikumus, kas jāizstrādā divos gados pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, un minētais darbs jāizpilda, ievērojot šīs direktīvas 1. pantā noteiktos mērķus.

2. Vispārīgi principi

Poligonā apglabājamo atkritumu sastāvs, izskalojuma veidošanās iespējas, pārmaiņas ilgā laikā un vispārīgās īpašības jāzina, cik precīzi vien iespējams. Atkritumus poligonā var pieņemt, pamatojoties uz pieņemamo vai nepieņemamo atkritumu sarakstiem pēc to īpašībām un izcelsmes, kā arī uz atkritumu analīzes metodēm un pieņemamo atkritumu īpašību robežvērtībām. Nākotnē šajā direktīvā aprakstītās atkritumu pieņemšanas procedūras cik iespējams balstīsies uz standartizētām atkritumu analīzes metodēm un pieņemamo atkritumu īpašību robežvērtībām.

Līdz minēto analīzes metožu un robežvērtību noteikšanai dalībvalstīm būtu vismaz jāizveido konkrētas kategorijas poligonos pieņemamo vai nepieņemamo atkritumu valsts saraksti vai jānosaka kritēriji, pēc kuriem atkritumus iekļauj vienā vai otrā sarakstā. Lai atkritumus pieņemtu konkrētas kategorijas poligonā, šo atkritumu veidam jābūt iekļautam attiecīgajā valsts sarakstā vai jāatbilst kritērijiem, kuri ir līdzīgi tiem, pēc kuriem atkritumu veidu iekļauj sarakstā. Šos sarakstus vai tiem līdzvērtīgos kritērijus nosūta Komisijai sešos mēnešos pēc šīs direktīvas transponēšanas vai pēc sarakstu pieņemšanas valsts līmenī.

Šie saraksti vai pieņemšanas kritēriji būtu jālieto, lai pieņemamo atkritumu sarakstu sastādītu katram poligonam saskaņā ar atļauju, kas paredzēta šīs direktīvas 9. pantā.

Kritēriji, pēc kuriem atkritumus iekļauj sarakstos vai sadalījumā pa dažādu klašu poligoniem, var balstīties uz citiem likumdošanas aktiem un/vai atkritumu īpašībām.

Kritērijiem, pēc kuriem atkritumus pieņem konkrētas klases poligonos, jāizriet no apsvērumiem, kas attiecas uz:

- apkārtējās vides, galvenokārt gruntsūdens un virszemes ūdeņu aizsardzību,
- vides aizsardzības sistēmu, piemēram, izolācijas un izskalojuma attīrīšanas sistēmu, aizsardzību,
- vēlamo atkritumu nostiprināšanas procesu aizsardzību poligonā,
- aizsardzību pret draudiem cilvēku veselībai.

Uz atkritumu īpašībām balstītu kritēriju piemēri ir šādi:

- prasības informācijai par kopīgo sastāvu,

- organisko vielu daudzuma ierobežojumi atkritumos,
- prasības vai ierobežojumi, kas attiecas uz atkritumu organisko sastāvdaļu bioloģisko sadalīšanos,
- noteiktu iespējami kaitīgu/bīstamu sastāvdaļu daudzuma ierobežojumi (attiecībā uz iepriekšminētajiem aizsardzības kritērijiem),
- atkritumu ekotoksikoloģiskās īpašības un izskalojums.

Parasti uz īpašībām balstītajiem atkritumu pieņemšanas kritērijiem jābūt visplašākajiem inerto atkritumu poligoniem, konkrētākiem atkritumu poligoniem, kas paredzēti nebīstamiem atkritumiem, un viskonkrētākajiem bīstamo atkritumu poligoniem sakarā ar paaugstinātu vides aizsardzības līmeni pēdējo divu kategoriju poligonos.

3. Vispārīgās atkritumu pieņemšanas un testēšanas procedūras

Atkritumu vispārīgajai raksturošanai un testēšanai jābalstās uz šādu trīs līmeņu hierarhiju:

- 1. līmenis:** *pamatraksturojum.* Tajā ietilpst pilnīga izskalojuma un/vai atkritumu īpašību raksturojuma pārbaude ar standartizētām analīzes un pārmaiņu testēšanas metodēm īsā un ilgā laikā.
- 2. līmenis:** *atbilstības testēšan.* Tajā ietilpst periodiskie testi ar vienkāršākām standartizētām analīzes un pārmaiņu testēšanas metodēm, kuru mērķis ir noteikt, vai atkritumi atbilst atļaujas nosacījumiem un/vai konkrētiem kritērijiem. Testos koncentrējas uz pamatraksturojumā konstatētajām mainīgajām īpašībām un pārmaiņām.
- 3. līmenis:** *pārbaude dabā.* Tajā ietilpst ātras pārbaudes metodes, ar kurām apstiprina, ka atkritumi ir tādi paši kā atbilstības testēšanai pakļautie un pavaddokumentos aprakstītie. Šī pārbaude var izpausties arī tikai kā atkritumu kravas apskate pirms un pēc izkraušanas poligonā.

Lai konkrēta veida atkritumus iekļautu sarakstā, parasti tie jāraksturo 1. līmenī, un tiem jāatbilst attiecīgajiem kritērijiem. Lai paliktu konkrēta poligona sarakstā, attiecīgā veida atkritumi pēc noteikta laika regulāri, piemēram, reizi gadā, jātestē 2. līmenī, un tiem jāatbilst attiecīgajiem kritērijiem. Katrai atkritumu kravai, kas nonāk pie poligona vārtiem, jāveic 3. līmeņa pārbaude.

Uz noteiktu veidu atkritumiem pastāvīgi vai uz laiku var neattiecināt 1. līmeņa testēšanu. Tas ir pieļaujams, ja šādi testi nav lietderīgi, nav pieejamas attiecīgas testēšanas procedūras un pieņemšanas kritēriji, vai arī ja to nosaka tiesību akti ar augstāku spēku.

4. Atkritumu pieņemšanas pagaidu procedūru nostādnes

Līdz šā pielikuma pilnīgai pabeigšanai obligāti izpildāms ir tikai 3. līmenis, bet 1. un 2. līmeni piemēro pēc iespējām. Šajā pārejas periodā konkrētas kategorijas poligonā pieņemamajiem atkritumiem jābūt valsts vai konkrēta poligona sarakstā vai jāatbilst kritērijiem, kuri ir līdzīgi tiem, pēc kuriem atkritumus iekļauj sarakstā.

Pagaidu kritēriju izstrādē atkritumu pieņemšanai, pamatojoties uz trim galvenajām poligonu kategorijām vai attiecīgajiem sarakstiem, var izmantot šādas vispārīgās nostādnes.

Attiecībā uz inerto atkritumu poligoniem: sarakstā var iekļaut tikai inertos atkritumus, ievērojot 2. panta e) punktā noteikto definīciju.

Attiecībā uz nebīstamo atkritumu poligoniem: sarakstā var iekļaut tikai tos atkritumu veidus, uz kuriem neattiecas Direktīva 91/689/EEK.

Attiecībā uz bīstamo atkritumu poligoniem: saraksta pagaidu projektā būtu iekļaujami tikai tie atkritumu veidi, uz kuriem attiecas Direktīva 91/689/EEK. Iekļaujot minētos atkritumu veidus sarakstā, būtu tomēr jāparedz attiecīgo atkritumu iepriekšēja apstrāde, ja tie satur pietiekami daudz sastāvdaļu, kas īsā laikā var radīt izskalojumu vai profesionālo slimību risku vai draudus videi, vai traucēt atkritumu nostiprināšanu poligonā tā plānotajā mūžā.

5. **Atkritumu paraugu ņemšana**

Sakarā ar daudzu atkritumu neviendabīgumu paraugu ņemšanā var rasties nopietni sarežģījumi pārstāvības un paņēmieni ziņā. Izstrādās atkritumu paraugu ņemšanas Eiropas standartu. Līdz brīdim, kad dalībvalstis šo standartu apstiprinās saskaņā ar šīs direktīvas 17. pantu, dalībvalstis var lietot valsts standartus un procedūras.

III PIELIKUMS

KONTROLES UN MONITORINGA PROCEDŪRAS EKSPLOATĀCIJAS FĀZĒ UN PĒC SLĒGŠANAS

1. Ievads

Šā pielikuma mērķis ir noteikt obligātā monitoringa procedūras, kas paredzētas, lai pārbaudītu:

- vai atkritumi ir pieņemti apglabāšanai saskaņā ar attiecīgajai poligonu kategorijai noteiktajiem kritērijiem,
- vai poligona procesu norise ir labvēlīga,
- vai vides aizsardzības sistēmas darbojas, kā paredzēts,
- vai ir izpildīti poligona atļaujas nosacījumi.

2. Meteoroloģiskie dati

Saskaņā ar pienākumu ziņot (15. pants) dalībvalstīm būtu jāziņo par meteoroloģisko datu vākšanas metodi. Dalībvalstu pienākums ir noteikt datu iegūšanas metodi (*in situ*, ar valsts meteoroloģiskā tīkla palīdzību u. tml.).

Ja dalībvalstis nolemj, ka ar ūdens bilances palīdzību var efektīvi noteikt, vai poligonā veidojas izskalojums un vai ir radusies noplūde, ieteicams poligona monitoringa gaitā vai no tuvākās meteoroloģiskās stacijas iegūt šādus datus, ciktāl kompetentā iestāde to prasa saskaņā ar šīs direktīvas 13. panta c) punktu:

	Ekspluatācijas fāzē	Pēc slēgšanas
1.1. Nokrišņu tilpums	Ikdienas	Ikdienas, pieskaitot mēneša vērtībām
1.2. Temperatūra (min., maks., 14.00, pēc Centrāleiropas laika)	Ikdienas	Mēneša vidējā
1.3. Valdošā vēja virziens un stiprums	Ikdienas	Nav vajadzīgs
1.4. Iztvaikošana (nosakot ar lizimetru) ⁽¹⁾	Ikdienas	Ikdienas, pieskaitot mēneša vērtībām
1.5. Gaisa mitrums (14.00, pēc Centrāleiropas laika)	Ikdienas	Mēneša vidējais

⁽¹⁾ Vai ar citām atbilstošām metodēm

3. Emisijas dati: ūdens, izskalojuma un gāzu kontrole

Izskalojuma paraugi un virszemes ūdeņu paraugi, ja tādi ir, jāņem tādās vietās, kur tie nodrošina pārstāvību. Paraugi jāņem un izskalojums (tilpums un sastāvs) jāmēra katrā izskalojuma vietā atsevišķi. Atsauce: Paraugu ņemšanas tehnoloģijas vispārīgās nostādnes, ISO 5667-2 (1991).

Virszemes ūdeņu monitoringu, ja tādi ir, nodrošina vismaz divās vietās: vienā augšpus poligona, otrā lejpus tā.

Gāzu monitoringā jānodrošina pārstāvība katrā poligona nodaļumā. Paraugu ņemšanas un analīzes biežums noteikts turpmāk pievienotajā tabulā. Monitoringa nolūkā, nodrošinot pārstāvību, ņem izskalojuma un ūdens paraugus.

Paraugu ņemšanas biežumu varētu noteikt atkarībā no poligona atkritumu morfoloģijas (virs zemes sabērti, zemē ierakti u. tml.). Tas jānorāda atļaujā.

	Ekspluatācijas fāzē	Pēc slēgšanas ⁽³⁾
2.1. Izskalojuma tilpums	Mēnesī ⁽¹⁾ ⁽³⁾	Reizi sešos mēnešos
2.2. Izskalojuma sastāvs ⁽²⁾	Ceturksnī ⁽³⁾	Reizi sešos mēnešos
2.3. Virszemes ūdeņu tilpums un sastāvs ⁽⁷⁾	Ceturksnī ⁽³⁾	Reizi sešos mēnešos
2.4. Iespējamā gāzu emisija un atmosfēras spiediens ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ u. c.)	Mēnesī ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	Reizi sešos mēnešos ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Paraugu ņemšanas biežumu varētu noteikt atkarībā no poligona atkritumu uzbūves (virs zemes sabērti, zemē ierakti u. tml.). Tas jānorāda atļaujā.

⁽²⁾ Mērāmos parametrus un analizējamās vielas nosaka atkarībā no apglabātajiem atkritumiem; tās jānorāda atļaujā, un tām jāatspoguļo atkritumu izskalojuma raksturīgās iezīmes.

⁽³⁾ Ja datu analīze liecina, ka ar garākiem intervāliem izdarīti mērījumi un analīzes nodrošina līdzvērtīgu efektivitāti, var ieviest attiecīgos intervālus. Vienmēr vismaz reizi gadā jāmēra izskalojuma vadītspēja.

⁽⁴⁾ Šie mērījumi attiecas galvenokārt uz atkritumos esošu organisko vielu sastāvu.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂ regulāri, pārējo gāzu izplūde pēc vajadzības atkarībā no apglabāto atkritumu sastāva, ņemot vērā to izskalojuma īpašības.

⁽⁶⁾ Regulāri jāpārbauda gāzu savākšanas sistēmas efektivitāte.

⁽⁷⁾ Pamatojoties uz poligona parametriem, kompetentā iestāde var noteikt, ka šie mērījumi nav vajadzīgi, un ziņot saskaņā ar direktīvas 15. pantu.

2.1. un 2.2. attiecas tikai uz gadījumiem, kad savāc izskalojumu (skatīt 1. pielikuma 2. punktu).

4. Gruntsūdens aizsardzība

A. Paraugu ņemšana

Mērījumiem, kurus izdara vismaz vienā vietā gruntsūdens ieplūdes rajonā un divās vietās izplūdes rajonā, jānodrošina informācija par atkritumu radītajiem draudiem gruntsūdenim. Mērījumu skaitu var palielināt, pamatojoties uz konkrētiem hidrogeoloģiskiem plāniem un vajadzību laikus konstatēt izskalojuma nejašu iekļūšanu gruntsūdenī.

Pirms atkritumu apglabāšanas paraugi jāņem vismaz trīs vietās, lai noteiktu kontrolvērtības, ar kurām salīdzināt turpmākos paraugus. Atsaucē: Gruntsūdens paraugu ņemšana, ISO 5667, 11. daļa, 1993.

B. Monitorings

Paņemtajos paraugos analizējamie parametri izriet no izskalojuma iespējamā sastāva un gruntsūdens kvalitātes attiecīgajā apkārtnē. Izvēloties analizējamos parametrus, būtu jāņem vērā mobilitāte gruntsūdens zonā. Parametros varētu iekļaut rādītājus, pēc kuriem var laikus noteikt ūdens kvalitātes pārmaiņas ⁽¹⁾

	Ekspluatācijas fāzē	Pēc slēgšanas
Gruntsūdens līmenis	Reizi sešos mēnešos ⁽¹⁾	Gruntsūdens sastāvs ⁽¹⁾
Reizi sešos mēnešos	Biežumu nosaka katram poligonam atsevišķi ⁽²⁾ ⁽³⁾	Biežumu nosaka katram poligonam atsevišķi ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Ja gruntsūdens līmenis svārstās, biežums jāpalielina.

⁽²⁾ Biežums jānosaka, pamatojoties uz iespējam veikt aizsardzības pasākumus paraugu ņemšanas starplaiķā, ja ir sasniegts kontrollīmenis, t. i., biežums jānosaka, pamatojoties uz ziņām par gruntsūdens plūsmas ātrumu un šo ziņu vērtējumu.

⁽³⁾ Ja kontrollīmenis ir sasniegts (skatīt C), tas jāapstiprina, atkārtoti ņemot paraugus. Ja tie apstiprina šo līmeni, jāpilda avārijas plāns, kas izklāstīts atļaujā.

⁽¹⁾ Ieteicamie parametri: ph, kopīgais organiskā oglekļa saturs, fenoli, smagie metāli, fluorīds, AS, nafta/ogļūdeņraži.

C. *Kontrollīmeņi*

Ievērojama kaitīga iedarbība uz vidi, kas minēta šīs direktīvas 12. un 13. pantā, būtu uzskatāma par notikušu attiecībā uz gruntsūdeni, ja gruntsūdens paraugs liecina par ievērojamām ūdens kvalitātes pārmaiņām. Kontrollīmenis jānosaka, ņemot vērā konkrētos hidroģeoloģiskos veidojumus poligona apkārtnē un gruntsūdens kvalitāti. Ja iespējams, kontrollīmenis jānorāda atļaujā.

Konstatētie fakti jānovērtē ar kontroltabulu palīdzību pēc noteiktiem vērtēšanas noteikumiem un līmeņiem katrā hidroģeoloģiskajā urbumā pazemes ūdeņu horizontā lejpus poligona. Kontrollīmeņi jānosaka atkarībā no izmaiņām gruntsūdens kvalitātē.

5. **Poligona topogrāfija: poligona dati**

	Ekspluatācijas fāzē	Pēc slēgšanas
5.1. Poligona struktūra un sastāvs ⁽¹⁾	Reizi gadā	
5.2. Poligona nosēšanās	Reizi gadā	Reizi gadā

⁽¹⁾ Dati konkrētā poligona stāvokļa plānam: ar atkritumiem noklātā virsma, atkritumu apjoms/tilpums un sastāvs, apglabāšanas metodes, apglabāšanas laiks un ilgums, poligona brīvā tilpuma aprēķini.